

خون

فصلنامه علمی تحقیقی

دوره ۱۳ شماره ۴ زمستان ۹۵ (۳۲۳-۳۱۴)

مقاله پژوهشی

القاء توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ و افزایش درصد Sub-G₁ متعاقب تیمار hTERT سلول‌های Nalm-6 با مهارکننده سنتیک

محدثه زارعی^۱، داود بشاش^۲

چکیده ساقه و هدف

به دلیل نقش تلومراز در تکثیر نامحدود اکثر سلول‌های سرطانی از جمله بدخیمی‌های خونی، مهار تلومراز به عنوان روش مناسبی جهت درمان سرطان‌ها مطرح می‌باشد. هدف از مطالعه، بررسی اثر BIBR1532 که یک مهارکننده سنتیک hTERT می‌باشد، بر روی فعالیت متابولیک، میزان ساخت DNA، تغییرات چرخه سلولی و بیان ژن‌های p21 و Bad در سلول‌های Nalm-6 (رده سلولی لوسمی لنفوبلاستیک حاد) بود.

مواد و روش‌ها

در این مطالعه تجربی به منظور بررسی اثر BIBR1532، سلول‌ها در حضور غلظت‌های مختلف دارو کشت داده شدند و متعاقباً آزمون‌های Microculture Tetrazolium، BrdU cell proliferation assay و Quantitative real-time Flowcytometric cell cycle arrest Test انجام شد.

پافته‌ها

نتایج به دست آمده نشان داد که BIBR1532 دارای اثر مهاری بر فعالیت متابولیک و ساخت DNA سلول‌های Nalm-6 به طور وابسته به دوز و زمان می‌باشد. هم چنین نتایج حاکی از افزایش بیان mRNA ژن‌های p21، Bad و Bax در سلول‌های Nalm-6 و p73 بود که خود متعاقباً با توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ و افزایش مرحله Sub-G₁ همراه می‌باشد.

نتیجه‌گیری

از آن جایی که تیمار با داروی BIBR1532 در رده سلولی Nalm-6 سبب القاء توقف چرخه سلولی و فعال شدن مسیر آپوپتوز می‌گردد، لذا می‌توان از افزوده شدن درمان‌های مبتنی بر داروهای آنتی تلومراز به عنوان یک استراتژی جدید در درمان مبتلایان به لوسمی لنفوبلاستیک حاد بهره جست.

کلمات کلیدی: لوسمی لنفوبلاستیک حاد، BIBR1532، تلومراز

تاریخ دریافت: ۹۶/۱۱/۱۴
تاریخ پذیرش: ۹۵/۶/۱۷

۱- کارشناس ارشد خون‌شناسی و بانک خون - دانشکده پرایزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - گروه هماتولوژی - تهران - ایران
۲- مؤلف مسئول: PhD خون‌شناسی و بانک خون - استادیار دانشکده پرایزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی - گروه هماتولوژی - میدان قدس - خیابان دربند - تهران - ایران - کد پستی: ۱۹۷۱۶۵۳۳۱۲

تلومراز با استفاده از BIBR1532 در بسیاری از سلول‌های سرطانی هم چون پروستات، پستان، ریه و فیروسارکوما منجر به کاهش طول تلومر و القاء مرگ سلولی می‌شود(۱۱). هم چنین اثر سایتو توکسیک مستقیم این دارو در کوتاه مدت، بدون تاثیر بر سلول‌های نرمال، بر روی سلول‌های لوسومی میلوبئیدی حاد و لوسومی لنفوئیدی مزمن نیز به صورت وابسته به دوز و زمان نشان داده شده است(۱۲). نتایج حاصل از مطالعه اخیر توسط شی و همکاران نشان داد که استفاده از این دارو در سرطان سینه سبب القاء آپوپتوز از طریق مهار تلومر و توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ می‌شود(۱۳). با توجه به این که مشخص شده است که بیان آنزیم تلومراز در مبتلایان به ALL افزایش دارد، لذا در این مطالعه بر آن شدید تا کارآیی استراتژی مبتنی بر استفاده از داروهای آنتی‌تلومراز را در رده سلولی Nalm-6 (Pre-B ALL cell) بررسی کنیم.

مواد و روش‌ها

کشت سلولی و تیمار دارویی:

در این مطالعه تجربی، سلول‌های Nalm-6 (سلول‌های رده لوسومی لنفوبلاستیک حاد) به صورت سوسپانسیون در محیط کشت RPMI1640 حاوی ۲ میلی‌مولا ر از ال-گلوتامین، ۱۰٪ FBS، پنی‌سیلین به میزان ۱۰۰ U/mL و استرپتومایسین به میزان ۱۰۰ µg/mL در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و فشار ۰٪ CO₂ کشت داده شدند. برای تیمار دارویی سلول‌ها از داروی BIBR1532 (آمریکا-بیوسانس) که به صورت پودر می‌باشد، استفاده شد. محلول ذخیره BIBR1532 در غلظت mM ۱ و به واسطه حل کردن این دارو در DMSO استریل تهیه شد. محلول ذخیره را در میکروتیوب‌ها تقسیم کرده و آن‌ها را در دمای ۲۰-۲۴ ساعت تیمار شدند. در این مطالعه، سلول‌های تیمار نشده با دارو به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شده؛ بدین ترتیب که سلول‌های سرطانی Nalm-6 با غلظت‌های ۱۰، ۳۰ و ۶۰ میکرومولا ر از دارو طی مدت زمان‌های ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت تیمار شدند. در این مطالعه، سلول‌های تیمار نشده با دارو به عنوان گروه کنترل در نظر گرفته شده است. در ضمن به منظور افزایش بهره‌وری کار

لوسومی لنفوبلاستیک حاد(ALL)، شایع‌ترین سرطان دوران کودکی بوده و حدود ۳۰٪ از سرطان‌های این دوران را به خود اختصاص می‌دهد. هر چند بیشترین شیوع ALL مربوط به سنین ۲ تا ۵ سال می‌باشد، با این حال، احتمال ابتلا به این لوسومی در افراد جوان و مسن نیز وجود دارد(۱). علی‌رغم میزان بالای پاسخ به درمان در این بیماری، مقاومت به درمان‌های متداول و عود بیماری، هم چنان به عنوان یک معضل مهم مطرح است(۲). بدیهی است که درک کامل مکانیسم‌هایی که سبب مقاومت در برابر داروهای شیمی‌درمانی می‌شوند، می‌توانند سبب معروفی درمان‌های جدید در این بیماری شود(۳). اگر چه ماهیت کلینیکی سرطان‌ها بسیار هتروژن می‌باشد، اما اکثر تومورها در تعداد محدودی از ویژگی‌ها هم چون توانایی تکثیر نامحدود، رشد غیر قابل کنترل، تهاجم به بافت‌ها و انتشار متاستاتیک مشترک هستند(۴). بسیاری از مطالعه‌ها نشان داده‌اند که کسب توانایی تکثیر نامحدود در سلول‌های سرطانی که عمدتاً ناشی از فعالیت آنزیم تلومراز است، مهم‌ترین مرحله در پیشرفت سرطان می‌باشد(۵). تلومراز، آنزیمی است که بعد از همانندسازی فعال شده و باعث افزودن تعداد نسبتاً زیادی نوکلئوتید به انتهای کروموزوم‌ها می‌شود. این آنزیم که یک کمپلکس چند پروتئینی با ساختار ریبونوکلئوپروتئین است، دارای فعالیت ترانس، کرپیتاز معکوس(RT) بوده و قادر است از روی RNA، مولکول DNA تولید کند(۶-۸). مشخص شده است که آنزیم تلومراز در ۹۰٪ از بدخیمی‌ها افزایش بیان دارد، این در حالی است که در سلول‌های نرمال این آنزیم بیان نشده و غیرفعال می‌باشد. مطالعه‌های بسیاری نشان می‌دهد که هدف قرار دادن فعالیت تلومراز در بسیاری از تومورها سبب تداخل در عملکرد تلومر و در نتیجه مرگ سلولی می‌شود(۹)؛ از این رو می‌توان از مهارکننده‌های تلومراز به عنوان اهداف درمانی امیدوار کننده در مهار رشد و تکثیر سرطان بهره جست.

در میان این دسته از داروهای BIBR1532 به عنوان مهارکننده اختصاصی hTERT توجه ویژه‌ای را به خود اختصاص داده است(۱۰). مطالعه‌ها نشان داده‌اند که مهار

چاهک با استفاده از دستگاه الایزا ریدر در طول موج nm ۴۵۰ خوانده شد. در نهایت و برای محاسبه اثر مهاری BIBR1532 بر روی تکثیر و بررسی میزان کاهش ساخت DNA سلول‌های Nalm-6 تیمار شده از فرمول زیر استفاده شد:

$$\frac{OD \text{ exp}}{OD \text{ cont}} \times 100 = \text{درصد ساخت DNA}$$

در این فرمول، OD exp و OD cont به ترتیب بیانگر جذب نوری سلول‌های تیمار شده و سلول‌های تیمار نشده (کنترل) می‌باشد.

استخراج RNA و ساخت cDNA:

برای استخراج RNA از محلول TriPure Isolation Reagent (روش) طبق دستورالعمل کیت استفاده شد. پس از تیمار سلول‌های Nalm-6 با BIBR1532 و متعاقب گذشت ۲۴ ساعت، RNA سلول‌ها استخراج و کمیت آن‌ها با روش اسپکتروفوتومتری با استفاده از دستگاه Nanodrop ND-1000 اندازه‌گیری شد. در ادامه کار، برای انجام واکنش رونویسی معکوس و جهت ساخت cDNA از (فرمتاز) استفاده RevertAid™ First Strand cDNA Synthesis Kit شد.

حجم مورد نظر برای انجام این واکنش ۲۰ µL بود و محتويات آن شامل ۴ µL از بافر ۵X PCR، ۲ µL از dNTP، ۱ µL از راندم هگزامر، ۱ µL آب تیمار شده با ۱ µL DEPC، ۱ µL مهار کننده RNase (۲۰ U/µL)، ۱ µL M-MULV (۲۰۰ U/µL) و ۱ µg از RNA مورد آزمایش به ازای هر واکنش می‌باشد. محتوى مذكور به مدت ۵ دقیقه در دمای ۶۵ درجه سانتی‌گراد، ۵ دقیقه در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد و ۱ ساعت در دمای ۴۲ درجه سانتی‌گراد انکوبه شد و در نهایت، واکنش ساخت cDNA به واسطه انکوباسیون ۵ دقیقه‌ای در دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد پایان پذیرفت. cDNA ساخته شده در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

و بررسی مقایسه‌ای، تمامی آزمایش‌ها برای هر دوز و زمان به صورت تریپلیکیت انجام شد.

اندازه‌گیری فعالیت متابولیک سلولی:

برای بررسی اثر مهاری داروی BIBR1532 بر روی فعالیت متابولیک سلولی، تعداد ۱۰۰۰۰ سلول در هر میلی‌لیتر در حضور یا عدم حضور دارو به مدت ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت انکوبه شدند.

بعد از اتمام زمان تیمار، محلول MTT در غلظت ۵mg/mL به سلول‌های درون چاهک‌های پلیت ۹۶ خانه اضافه شد و به مدت ۳ ساعت دیگر در ۳۷ درجه سانتی-گراد انکوبه شدند. پس از طی زمان انکوباسیون، پلیت حاوی سلول‌ها با دور g ۱۰۰۰ به مدت ۱۰ دقیقه سانتریفیوژ شد. سپس محلول رویی چاهک‌ها خالی گردید و ۱۰۰ میکرولیتر محلول DMSO به هر چاهک اضافه شد. در ادامه، جذب نوری نمونه‌ها در طول موج ۵۷۰ نانومتر اندازه‌گیری شد.

بررسی میزان ساخت DNA:

اثر مهاری BIBR1532 بر روی تکثیر سلول‌های Nalm-6 از طریق تعیین میزان مشارکت Brmوداکسیبوریدین در سلول‌های Nalm-6 با استفاده از BrdU-based cell proliferation ELISA kit طبق دستورالعمل کیت اندازه‌گیری شد. به طور خلاصه، تعداد ۵۰۰۰ سلول در هر چاهک درون پلیت ۹۶ تایی در حضور یا عدم حضور BIBR1532 کشت داده شدند. ۱۲ ساعت مانده به انتهای زمان انکوباسیون، ۱۰ میکرولیتر محلول BrdU که در کیت موجود می‌باشد، به سلول‌ها افزوده شد؛ در ادامه و با استفاده از محلول FixDenat، سلول‌ها فیکس شده و DNA آن‌ها دناتوره گشت. سلول‌ها با آنتی‌بادی علیه BrdU که با آنزیم پراکسیداز کنزوگه می‌باشد، به مدت ۱ ساعت در دمای اتاق انکوبه شده و در انتهای این زمان، ۱۰۰ میکرولیتر سویسترای TMB افزوده شد. پس از گذشت ۳۰ دقیقه در دمای اتاق و آن هم به منظور پایان دادن به عملکرد آنزیم پراکسیداز، از محلول اسید سولفوریک ۱ مولار استفاده شد. در انتهای، میزان رنگ ایجاد شده در هر

جدول ۱: توالی آغازگرهای مورد استفاده در آزمایش Real-time PCR

سازی (bp)	آغازگر معکوس (5'-3')	آغازگر جلوبرنده (5'-3')	ژن
۱۱۱	CCAGCAGGT CAGCAAAGAATTAA	TGGACAGGACTGAACGTCTTG	HPRT
۱۳۰	GCGTTGGAGTGGTAGAAATCT	CCTGTC ACTGTCTGTACCCCT	p21
۱۰۸	CTCAGCAGATTGAACTGGGC	GTCAAGCCGGGGATAATGA	p73
۲۴۲	GTGGGCGTCCCAAAGTAGG	CGAGAGGTCTTTCCGAGTG	Bax
۲۴۹	CCCATCCCTCGTCGTCCT	CCCAGAGTTGAGCCGAGTG	Bad

می باشد، به مدت ۳۰ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد انکوبه شد. در نهایت، الگوی رنگ پذیری DNA با استفاده از دستگاه فلوراسیوتومتری مورد بررسی قرار گرفته و داده ها با استفاده از نرم افزار WINMDI آنالیز شدند.

آنالیز آماری:

برای تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۱۸ استفاده شد. اختلاف معنادار بین متغیر های آزمایش با استفاده از آزمون t دو دامنه تعیین شد. هم چنین به منظور مقایسه بین گروه کنترل و نمونه های آزمایش شده از آزمون دانست استفاده گردید. مقادیر <0.05 p از نظر آماری معنادار در نظر گرفته شده است.

یافته ها

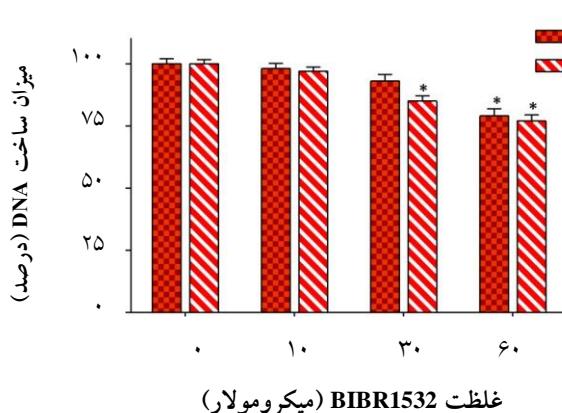
BIBR1532 به صورت وابسته به دوز و زمان باعث کاهش فعالیت متابولیک سلول های Nalm-6 می شود: به منظور بررسی اثر BIBR1532 بر فعالیت متابولیک سلول های Nalm-6 از روش MTT استفاده شد. طی بررسی های صورت گرفته بر روی سلول های تیمار شده، در زمان های ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت مشخص گردید که داروی BIBR1532 سبب کاهش فعالیت متابولیک سلول های تیمار شده نسبت به سلول های تیمار نشده (کنترل) می شود. در سلول های تیمار شده، با افزایش غلظت داروی BIBR1532 فعالیت متابولیک سلول ها به صورت وابسته به دوز کاهش می یابد. هم چنین نتایج به دست آمده نشان داد که با افزایش زمان مواجهه سلول ها با دارو نیز میزان تاثیرگذاری سایتو توکسیک این مهار کننده

اندازه گیری کمی بیان ژن ها با روش *Real-time PCR* : آزمایش *Real-time PCR* در دستگاه Light-cycler (روش) و در حجم ۲۰ میکرولیتر انجام شد. به ازای هر واکنش، $10 \mu\text{L}$ SYBR Premix Ex Taq (تاکارا)، $2 \mu\text{L}$ از $0.5 \mu\text{L}$ cDNA، $0.5 \mu\text{L}$ از آغازگرها (10 pmol) و $7 \mu\text{L}$ آب عاری از نوکلئاز استفاده شد. شرایط دمایی مورد استفاده شامل یک مرحله فعال سازی اولیه در دمای ۹۵ درجه سانتی گراد به مدت ۳۰ ثانیه و در ادامه، $45 \text{ }^{\circ}\text{C}$ برای دناتوراسیون (۵ ثانیه در $95 \text{ }^{\circ}\text{C}$ درجه سانتی گراد) و آنیلینگ / اکستنشن توانم (۲۰ ثانیه در $60 \text{ }^{\circ}\text{C}$ درجه سانتی گراد) می باشد. برای بررسی اختصاصیت محصول تکثیر شده، منحنی ذوب مورد بررسی قرار گرفت. هم زمان *HPRT* (هایپوگرانتین گوانین فسفوری بویزیل ترانسفراز) برای نرمالیزه کردن بیان ژن ها مورد استفاده قرار گرفت. در انتها و برای محاسبه نسبی تعداد نسخه mRNA تکثیر شده از فرمول $\Delta\Delta\text{ct}^{-2}$ استفاده شد (جدول ۱).

بررسی فعالیت چرخه سلولی:

ابتدا تعداد 10^6 سلول به همراه 2 ml/L محیط کشت RPMI1640 حاوی 10% FBS، در چاهه کهای پلیت ۶ خانه ای ریخته شد. در ادامه، سلول ها با دوز های 10 ، 30 و $60 \text{ }\mu\text{g/mol}$ از داروی BIBR1532 تیمار و به مدت ۲۴ ساعت انکوبه شدند. پس از پایان انکوباسیون، سلول ها را با دور 2000 rpm/min سانتریفیوژ کرده و در محلول PBS معلق نمودیم. سپس سلول ها به وسیله اتانول 70% تثبیت شدند و در ادامه پس از افزودن 1 mL محلول PI master mix که حاوی $40 \mu\text{L}$ از PBS و $950 \mu\text{L}$ از معرف PI

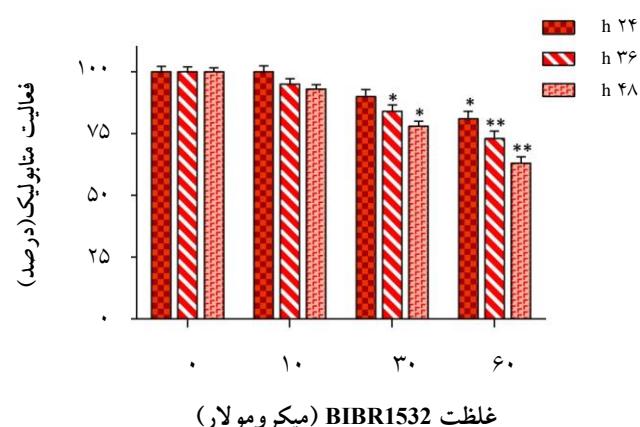
داروی BIBR1532 بر روی سلول‌های Nalm-6، مشخص گردید که این دارو هم به طور وابسته به دوز و هم وابسته به زمان سبب مهار تکثیر سلول‌های Nalm-6 می‌گردد. در غلظت μM ۳۰ از دارو، میزان ساخت DNA و تکثیر سلول‌ها در زمان‌های ۲۴ و ۴۸ ساعت به ترتیب ۷ و ۱۵ درصد کاهش یافت (نمودار ۲). در همین راستا، به ترتیب کاهش ۲۱ و ۲۳ درصدی میزان ساخت DNA در غلظت μM ۶۰ در زمان‌های مذکور، بیانگر اثر آنتیپرولیفراتیو وابسته به دوز و زمان دارو می‌باشد (نمودار ۲). با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که BIBR1532 علاوه بر اعمال اثر سایتوکسیک مشخص شده در آزمون MTT، دارای خاصیت آنتیپرولیفراتیو نیز است.

نمودار ۲: اثر داروی BIBR1532 بر روی ساخت DNA در رد سلولی Nalm-6 به طور وابسته به دوز و زمان. سلول‌های Nalm-6 در تعداد ۵۰۰۰ سلول در پلیت ۹۶ خانه‌ای تحت تأثیر مقادیر مختلف BIBR1532 قرار گرفته و به مدت ۲۴ و ۴۸ ساعت انکوبه شدند. میانگین و انحراف معیار نتایج حاصل از سه ران کاری مختلف (mean \pm SD) محاسبه و p value به دست آمده (*، بیانگر $p < 0.05$) نشان‌دهنده معنادار بودن نتایج از نظر آماری در مقایسه با نمونه کنترل بود.

BIBR1532 موجب توقف چرخه سلولی در مرحله G_1 و افزایش جمعیت سلولی در $Sub-G_1$ می‌شود: برای تعیین این که آیا اثر مهاری داروی BIBR1532 می‌تواند منسوب به تغییرات در چرخه سلولی باشد، سلول‌های Nalm-6 با دوزهای μM ۱۰، ۳۰ و ۶۰ μM برای ۲۴ ساعت تیمار داده شده و با استفاده از روش

تشدید می‌شود. غلظت μM ۱۰ دارو اثر چشمگیری در کاهش فعالیت متابولیکی سلول‌های Nalm-6 ندارد، این در حالی است که دوز μM ۳۰ از دارو طی مدت زمان ۲۶، ۴۸ و ۴۸ ساعت به ترتیب این شاخص را به $\% ۹۰$ ، $\% ۸۴$ و $\% ۷۸$ کاهش می‌دهد (نمودار ۱). هم چنین با افزایش غلظت دارو به μM ۶۰ شاهد کاهش بیشتر فعالیت متابولیک به ترتیب به میزان $\% ۸۱$ ، $\% ۷۳$ و $\% ۶۳$ در زمان‌های ذکر شده بودیم. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که داروی BIBR1532 هم به طور وابسته به دوز و هم به طور وابسته به زمان سبب مهار فعالیت متابولیکی سلول‌های Nalm-6 می‌شود.

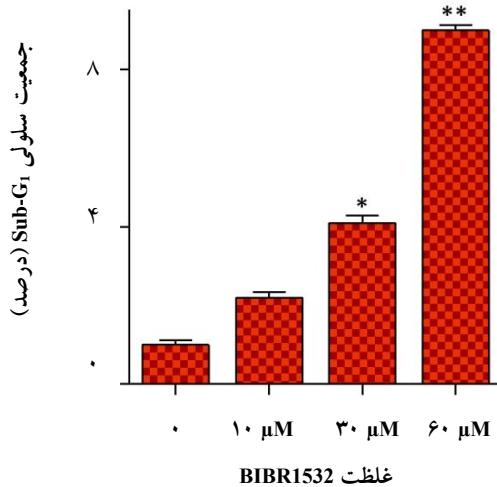

نمودار ۱: بررسی اثر BIBR1532 بر فعالیت متابولیک سلول‌های Nalm-6 به طور وابسته به دوز و زمان. سلول‌های Nalm-6 در تعداد ۱۰۰۰ سلول در پلیت ۹۶ خانه‌ای تحت تأثیر مقادیر مختلف BIBR1532 قرار گرفته و به مدت ۲۴، ۳۶ و ۴۸ ساعت انکوبه شدند. میانگین و انحراف معیار نتایج حاصل از سه ران کاری مختلف (mean \pm SD) محاسبه و p value به دست آمده (*، بیانگر $p < 0.05$ و **، بیانگر $p < 0.01$) نشان‌دهنده معنادار بودن نتایج از نظر آماری در مقایسه با نمونه کنترل بود.

BIBR1532 به طور وابسته به دوز و زمان سبب کاهش ساخت DNA می‌شود:

به منظور بررسی اثر آنتیپرولیفراتیو داروی BIBR1532 بر روی سلول‌های لوسمی لفوبلاستیک حاد Nalm-6، از آزمون BrdU استفاده شد. طی بررسی‌های وابسته به دوز در زمان‌های ۲۴ و ۴۸ ساعت پس از تیمار سلول‌ها با

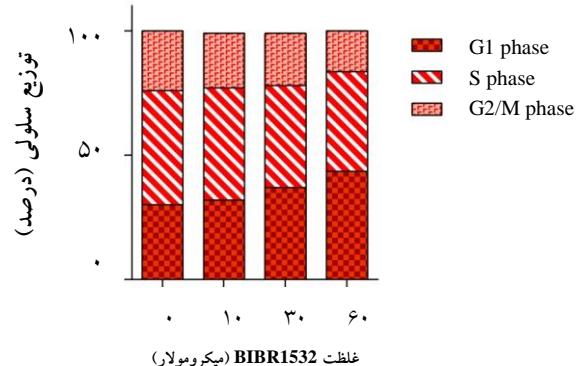
BIBR1532 در رده سلولی Nalm-6 احتمالاً از طریق فعال کردن مسیر آپوپتویک می‌باشد.

نمودار ۴: BIBR1532 جمعیت سلولی Sub-G₁ را افزایش می‌دهد. افزایش این پیک به منزله افزایش آپوپتوز در سلول‌ها تلقی شده و می‌توان نتیجه گرفت که داروی BIBR1532 به طور وابسته به دوز سبب القاء آپوپتوز در سلول‌های Nalm-6 می‌شود. میانگین و انحراف معیار نتایج حاصل از سه ران کاری مختلف ($\text{mean} \pm \text{SD}$) محاسبه و p به دست آمده (*، بیانگر $p < 0.05$ و **، بیانگر $p < 0.01$) نشان‌دهنده معنادار بودن نتایج از نظر آماری در مقایسه با نمونه کنترل بود.

با افزایش غلهای BIBR1532 میزان رونویسی از ژن‌های پروآپوپتویک *Bad*، *Bax*، *p21* و *p73* افزایش می‌یابد: به منظور آن که بدانیم آیا اثر سایتوکسیک دارو از طریق فعال شدن مسیر آپوپتوز رخ می‌دهد، میزان فعالیت رونویسی برخی از ژن‌های پروآپوپتویک مهم هم چون *Bad*، *Bax*، *p21* و *p73* اندازه‌گیری شد. تیمار سلول‌های Nalm-6 با دوزهای ۳۰ و ۶۰ میکرومولار BIBR1532 طی مدت زمان ۲۴ ساعت، به طور چشمگیری سبب افزایش بیان mRNA ژن‌های *p73*، *p21*، *Bax* و *Bad* می‌شود (نمودار ۵). نتایج حاصل نشان داد که غلهای ۶۰ میکرومولار دارو سبب افزایش ۵ برابری رونویسی از ژن *p21* و هم چنین افزایش تقریباً ۴/۵ برابری mRNA ژن‌های *Bax* و *p73* شد. با توجه به نتایج داده‌ها می‌توان نتیجه

فلوسایتومتری مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج به دست آمده نشان داد که در سلول‌های Nalm-6 افزایش غلهای BIBR1532 موجب افزایش مختصر درصد سلول‌ها در مرحله G₁ می‌شود (نمودار ۳). بدین ترتیب که درصد سلول‌ها در مرحله G₁ در گروه کنترل ۳۰٪ و در دوزهای ۱۰ μM ، ۳۰ μM و ۶۰ μM طی تیمار ۲۴ ساعته به ترتیب ۳۷٪، ۳۲٪ و ۴۳٪ می‌باشد. هم چنین، نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که دوز ۶۰ μM از دارو سبب کاهش معنادار جمعیت سلولی در مرحله G₂/M نیز می‌شود؛ به طوری که تیمار ۲۴ ساعته سلول‌ها با کاهش ۵۰ درصدی سلول‌های این مرحله نسبت به جمعیت سلولی فاز G₂/M در گروه کنترل همراه می‌باشد.

نمودار ۳: BIBR1532 سبب توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ و کاهش جمعیت سلولی G₂/M می‌شود. افزایش درصد سلول‌های Nalm-6 در مرحله G₁ و هم چنین کاهش معنادار جمعیت سلول‌های مرحله G₂/M طی تیمار ۲۴ ساعته با داروی BIBR1532 نشان‌دهنده اعمال اثر مهاری دارو در الگوی چرخه سلولی می‌باشد. میانگین و انحراف معیار نتایج حاصل از سه ران کاری مختلف ($\text{mean} \pm \text{SD}$) محاسبه و p به دست آمده (*، بیانگر $p < 0.05$ و **، بیانگر $p < 0.01$) نشان‌دهنده معنادار بودن نتایج از نظر آماری در مقایسه با نمونه کنترل بود.

علاوه بر این، درصد سلول‌های وارد شده به مرحله Sub-G₁ که بیانگر سلول‌های آپوپتویک است نیز به طور قابل توجه و آن هم به طور وابسته به دوز افزایش یافته است (نمودار ۴). با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان نتیجه گرفت که اثرات مهاری اعمال شده توسط داروی

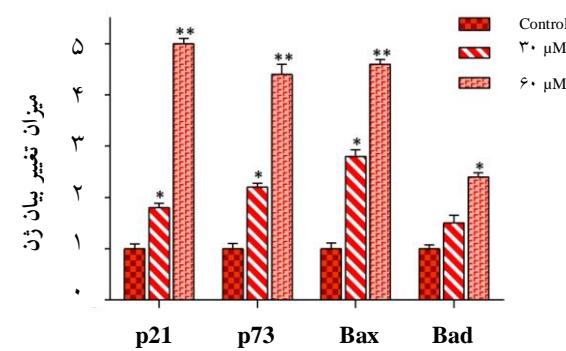
سایتو توکسیسیتی این دارو، سلول های Nalm-6 مشتق از pre-B ALL با غلطت های مختلف از این مهار کننده تیمار شد. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه مشخص گردید که بر خلاف دوز پایین دارو ($10 \mu\text{M}$) که طی گذشت مدت زمان کوتاه قادر به مهار رشد و کاهش درصد زنده-مانی سلول ها نمی باشد، دوز های بالای دارو ($\leq 30 \mu\text{M}$ میکرومولار) قادرند بر روی درصد زنده مانی و هم چنین قدرت تکثیر سلول ها تاثیر مهاری قابل ملاحظه ای بگذارند. مطالعه ها نشان داده اند که مهار تلومراز با استفاده از داروی BIBR1532 در بسیاری از سلول های سرطانی هم چون پستان، ریه، کندروسارکوما و لوسومی پرمیلوستیک حاد منجر به کاهش طول تلومر و القاء مرگ سلولی می شود(۲۱-۲۷). ال دالی و همکارانش نیز مشخص کردند که اگر چه BIBR1532 دارای اثر آنتی پروولیفراتیو بر روی سلول های بیماران مبتلا به AML و CLL و همین طور سل لاین های مشتق شده از این بیماری ها می باشد، اما بر روی سلول های طبیعی هماتوپوئیک هیچ اثر سایتو توکسیکی نداشت(۱۲).

نتایج حاصل از این مطالعه هم چنین نشان داد که BIBR1532 می تواند الگوی چرخه سلولی را در رده سلولی 6 Nalm-6 تغییر دهد؛ بدین ترتیب که افزایش جمعیت سلولی در فاز Sub-G₁ متعاقب تیمار سلول ها، بیانگر القاء آپوپتوز و کاهش سلول های G₂/M تائیدی بر اثر آنتی پروولیفراتیو دارو می باشد. شی و همکاران نیز نشان دادند که استفاده هم زمان از داروی BIBR1532 و Paclitaxel سبب افزایش آپوپتوز و کاهش پروولیفراسیون در سلول های سرطانی سینه می شود؛ با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه نشان داده شد که استفاده از BIBR1532 در سرطان سینه سبب القاء آپوپتوز از طریق مهار تلومر و توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ (مستقل از وضعیت HER-2، ER، p53 و p53) می شود(۱۳).

هم چنین طی مطالعه های صورت گرفته بر روی سلول های سرطانی اندومتریال مشخص شده است که این مهار کننده سبب القاء آپوپتوز و جلوگیری از متاستاز این سلول ها نیز می شود(۲۲).

در مواقعی که آسیب DNA شدید باشد، سلول آسیب

گرفت که داروی BIBR1532 به طور وابسته به دوز سبب افزایش بیان ژن های پروآپوپتوئیک می شود.

نمودار ۵: افزایش میزان رونویسی از ژن های پروآپوپتوئیک Bad، Bax، p73 و p21 طی تیمار با BIBR1532 سلول های Nalm-6 با دوز های معین از BIBR1532 (۳۰ و ۶۰ μM) به مدت ۲۴ ساعت تیمار شدند. در ادامه و بعد از استخراج RNA و ساخت cDNA، میزان بیان mRNA هر یک از ژن ها با استفاده از روش RQ-RT-PCR اندازه گیری شد. میانگین و انحراف معیار نتایج حاصل از سه ران کاری مختلف (mean \pm SD) محاسبه و p value به دست آمده (*، بیانگر <0.05 p و **، بیانگر <0.01 p) نشان دهنده معنادار بودن نتایج از نظر آماری در مقایسه با نمونه کنترل بود.

بحث

مطالعه ها نشان داده است که p73 می تواند به ژن های p53 متصل شده و به واسطه فعال کردن برخی ژن های پروآپوپتوئیک هدف مثل p21 و Bax و سبب افزایش مرگ برنامه ریزی شده در سلول شود(۱۴). هم چنین مشخص شده است که p21 خود نیز به عنوان یک کیناز مهارگ روابسته به چرخه سلولی، در هنگام القاء آسیب به DNA سلول افزایش یافته و سبب مهار چرخه سلولی در مرحله G₁ می شود(۱۵، ۱۶). با توجه به این نکته که تکثیر نامحدود سلول ها، که عمدتاً از طریق حفظ طول تلومر اتفاق می افتد، مشخصه اصلی بسیاری از سرطان ها است، لذا امروزه هدف قرار دادن مکانیسم های مسئول حفظ طول تلومر به عنوان یک هدف درمانی خاص مورد توجه و افر قرار گرفته است(۵). در این مطالعه و برای ارزیابی اثر BIBR1532 در لوسومی لنفوبلاستیک حاد (ALL) و هم چنین جهت درک مکانیسم دقیقی از

آمده در این مطالعه، پارک نشان داد که استفاده از داروی BIBR1532 در سلول‌های مقاوم به سیس‌پلاتین سبب مهار hTERT و در نتیجه افزایش بیان Bax، آزاد شدن سیتوکروم C و در نهایت آپوپتوز می‌شود(۲۴).

نتیجه‌گیری

با انجام این مطالعه مشخص شد داروی BIBR1532 سبب مهار فعالیت متابولیک و ساخت DNA به طور وابسته به دوز و زمان در سلول‌های Nalm-6 می‌شود. هم چنین این دارو باعث افزایش بیان ژن‌های p21 و p73 و متعاقب آن افزایش جمعیت سلولی در مرحله G₁ و کاهش درصد سلولی در مرحله G₀/M می‌شود. به علاوه جمعیت سلولی در پیک Sub-G₁ که نشان‌دهنده آپوپتوز است، نیز افزایش یافت که این یافته با افزایش بیان ژن‌های پروآپوپوتیک Bax و Bad تأیید شد. با توجه به نتایج به دست آمده در این تحقیق، می‌توان به افزوده شدن داروهای مبتنی بر استراتژی آنتی‌تلومرازی به رژیم درمانی بیماران لوسیمیک به عنوان راهکار درمانی امیدبخش امیدوار بود.

دیده از طریق راهاندازی مسیر آپوپتوز خود را تحریب می‌کند. تحقیقات صورت گرفته نشان می‌دهد p73 که از جمله اعضاء خانواده p53 می‌باشد، دارای نقش کلیدی در فعال کردن مرگ برنامه‌ریزی سلولی می‌باشد(۱۵). در واقع، متعاقب بروز آسیب DNA، فاکتور رونویسی p73 می‌تواند با اتصال به DNA برخی از ژن‌های پروآپوپوتیک هم چون Bax و p21 سبب فعال شدن مسیر آپوپوتیک در سلول شود(۱۵، ۱۰). به علاوه گزارش شده است که p73 می‌تواند با محدود کردن میزان رونویسی از ژن hTERT منجر به مهار فعالیت آنزیم تلومراز نیز گردد(۱۴، ۱۶). هم چنین 21p53 می‌باشد، می‌تواند با القاء توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ و یا القاء آپوپتوز، مقدمات مربوط به ترمیم DNA و یا تحریب سلول آسیب‌دیده را فراهم آورد(۲۳). مطابق با مطالب اشاره شده، نتایج به دست آمده از این مطالعه نیز حاکی از این است که توقف چرخه سلولی در مرحله G₁ و افزایش مقدار DNA در Sub-G₁ با افزایش رونویسی از ژن پروتئین‌های پروآپوپوتیک هم چون p73، p21 و Bad همراه می‌باشد. مشابه با نتایج به دست

References :

- Braoudaki M, Lambrou GI, Vougas K, Karamolegou K, Tsangaris GT, Tzortzatou-Stathopoulou F. Protein biomarkers distinguish between high-and low-risk pediatric acute lymphoblastic leukemia in a tissue specific manner. *J Hematol Oncol* 2013; 6: 52.
- Stankovic T, Marston E. Molecular mechanisms involved in chemoresistance in paediatric acute lymphoblastic leukaemia. *Srp Arh Celok Lek* 2008; 136(3-4): 187-92.
- Goto H. Childhood relapsed acute lymphoblastic leukemia: Biology and recent treatment progress. *Pediatr Int* 2015; 57(6): 1059-66.
- Hanahan D, Weinberg RA. The hallmarks of cancer. *Cell* 2000; 100(1): 57-70.
- Kelland L. Targeting the limitless replicative potential of cancer: the telomerase/telomere pathway. *Clin Cancer Res* 2007; 13(17): 4960-3.
- Mason M, Schuller A, Skordalakes E. Telomerase structure function. *Curr Opin Struct Biol* 2011; 21(1): 92-100.
- Barma DK, Elayadi A, Falck JR, Corey DR. Inhibition of telomerase by BIBR 1532 and related analogues. *Bioorg Med Chem Lett* 2003; 13(7): 1333-6.
- Bashash D, Ghaffari SH, Mirzaee R, Alimoghaddam K, Ghavamzadeh A. Telomerase inhibition by non-nucleosidic compound BIBR1532 causes rapid cell death in pre-B acute lymphoblastic leukemia cells. *Leuk Lymphoma* 2013; 54(3): 561-8.
- Sumi M, Tauchi T, Sashida G, Nakajima A, Gotoh A, Shin-Ya K, et al. A G-quadruplex-interactive agent, telomestatin (SOT-095), induces telomere shortening with apoptosis and enhances chemosensitivity in acute myeloid leukemia. *Int J Oncol* 2004; 24(6): 1481-8.
- Damm K, Hemmann U, Garin-Chesa P, Hauel N, Kauffmann I, Pripke H, et al. A highly selective telomerase inhibitor limiting human cancer cell proliferation. *EMBO J* 2001; 20(24): 6958-68.
- Shay JW, Keith WN. Targeting telomerase for cancer therapeutics. *Br J Cancer* 2008; 98(4): 677-83.
- El-Daly H, Kull M, Zimmermann S, Pantic M, Waller CF, Martens UM. Selective cytotoxicity and telomere damage in leukemia cells using the telomerase inhibitor BIBR1532. *Blood* 2005; 105(4): 1742-9.
- Shi Y, Sun L, Chen G, Zheng D, Li L, Wei W. A combination of the telomerase inhibitor, BIBR1532, and paclitaxel synergistically inhibit cell proliferation in breast cancer cell lines. *Target Oncol* 2015; 10(4): 565-73.
- Melino G, Bernassola F, Ranalli M, Yee K, Zong WX, Corazzari M, et al. p73 Induces apoptosis via

- PUMA transactivation and Bax mitochondrial translocation. *J Biol Chem* 2004; 279(9): 8076-83.
- 15- John K, Alla V, Meier C, Pützer BM. GRAMD4 mimics p53 and mediates the apoptotic function of p73 at mitochondria. *Cell Death Differ* 2011; 18(5): 874-86.
- 16- Beitzinger M, Oswald C, Beinoraviciute-Kellner R, Stiewe T. Regulation of telomerase activity by the p53 family member p73. *Oncogene* 2006; 25(6): 813-26.
- 17- Wardi L, Alaaeddine N, Raad I, Sarkis R, Serhal R, Khalil C, et al. Glucose restriction decreases telomerase activity and enhances its inhibitor response on breast cancer cells: possible extra-telomerase role of BIBR 1532. *Cancer Cell Int* 2014; 14: 60. [Epub ahead of print]
- 18- Liu W, Yin Y, Wang J, Shi B, Zhang L, Qian D, et al. Kras mutations increase telomerase activity and targeting telomerase is a promising therapeutic strategy for Kras-mutant NSCLC. *Oncotarget* 2016 Jun 18. [Epub ahead of print]
- 19- Pantic M, Zimmermann S, Waller CF, Martens UM. The level of telomere dysfunction determines the efficacy of telomerase-based therapeutics in a lung cancer cell line. *Int J Oncol* 2005; 26(5): 1227-32.
- 20- Parsch D, Brassat U, Brümmendorf TH, Fellenberg J. Consequences of telomerase inhibition by BIBR1532 on proliferation and chemosensitivity of chondrosarcoma cell lines. *Cancer Invest* 2008; 26(6): 590-6.
- 21- Bashash D, Ghaffari SH, Kazerani M, Hezaveh K, Alimoghaddam K, Ghavamzadeh A. Time-Dependent Inhibitory Effect of Non-Nucleosidic Telomerase Inhibitor on NB4 Cell Proliferation through Transcriptional Suppression of Catalytic Subunit. *Sci J Iran Blood Transfus Organ* 2014; 10(4): 335-46. [Article in Farsi]
- 22- Kong W, Lv N, Wysham WZ, Roque DR, Zhang T, Jiao S, et al. Knockdown of hTERT and Treatment with BIBR1532 Inhibit Cell Proliferation and Invasion in Endometrial Cancer Cells. *J Cancer* 2015; 6(12): 1337-45.
- 23- Harper JW, Adami GR, Wei N, Keyomarsi K, Elledge SJ. The p21 Cdk-interacting protein Cip1 is a potent inhibitor of G1 cyclin-dependent kinases. *Cell* 1993; 75(4): 805-16.
- 24- Park YP, Kim KD, Kang SH, Yoon DY, Park JW, Kim JW, et al. Human telomerase reverse transcriptase (hTERT): a target molecule for the treatment of cisplatin-resistant tumors. *Korean J Lab Med* 2008; 28(6): 430-7.

Original Article

Induction of G₁ Cell Cycle Arrest and Increased Sub-G₁ Population upon Treatment of Nalm-6 Cells with Synthetic Inhibitor of hTERT

Zareii M.¹, Bashash D.¹

¹Hematology Department, Faculty of Allied Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Abstract

Background and Objectives

As the role of telomerase in unlimited proliferation is a common feature of the majority of human cancers including hematological malignancies, thus inhibition of this enzyme has been proposed as a novel strategy in cancer therapeutics. This study was performed to investigate the effect of BIBR1532, a synthetic inhibitor of hTERT, on metabolic activity, DNA synthesis rate, cell cycle activity, and expression of pro-apoptotic genes such as p21, p73, Bax, and Bad in Nalm-6 pre-B ALL cells.

Materials and Methods

In an experimental study, to investigate the effect of BIBR1532, Nalm-6 leukemic cells were cultured in the presence of various concentrations of the inhibitor and consequently MTT assay, BrdU cell proliferation assay, flowcytometric cell cycle analysis, and quantitative real-time PCR were applied.

Results

Our results revealed that BIBR1532 induces an inhibitory effect on metabolic activity and DNA synthesis rate of Nalm-6 cells in a dose- and time-dependent manner. Moreover, we found that BIBR1532 exerts an inductive effect on mRNA expression level of Bax, Bad, p73, and p21, which in turn leads to G₁ cell cycle arrest and increased sub-G₁ cell population.

Conclusions

Since treatment with BIBR1532 could arrest the cell cycle activity in Nalm-6 cells and activate cellular apoptotic pathway, anti-telomerase-based therapy may be regarded as a novel promising strategy for ALL treatment.

Key words: Acute Lymphoid Leukemia, BIBR1532, Telomerase

Received: 3 Feb 2016

Accepted: 7 Sep 2016

Correspondence: Bashash D., PhD of Hematology & Blood Banking, Assitant Professor of Hematology Department, Faculty of Allied Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences. Postal Code: 1971653312, Tehran, Iran. Tel: (+9821) 22721150; Fax: (+9821) 22721150 E-mail: david_5980@yahoo.com